

DIVERSITATEA PLANTELOR PE TERITORIUL STAȚIUNII BIOLOGICE „PETRE JITARIU” POTOCI-NEAMȚ (ROMÂNIA) ȘI ÎMPREJURIMILE EI

Vasile GRATI, profesor universitar, dr. hab.

Boris NEDBALIUC, conf. univ., dr.

Rodica NEDBALIUC, lector superior

Eugenia CHIRIAC, conf. univ., dr.

Universitatea de Stat din Tiraspol

Rezumat. În articol este descrisă succint istoria Stațiunii Biologice „Petre Jitariu” Potoci-Neamț (România), poziția geografică și semnificația ei ca centru didactic și științific în pregătirea cadrelor de înaltă calificare la biologie. Stațiunea și împrejurimile ei produc, de la prima vizită, o impresie uimitoare în ceea ce privește relieful și diversitatea vegetală. Este prezentată caracteristica scurtă a circa 40 de specii de plante ierboase răspândite sau, din contra, rare, care vegetează, înfloresc, fructifică în luna iunie și, pe lângă importanța teoretică deosebită, mai au și o anumită însemnătate practică.

Cuvinte-cheie: plantă perenă, geofită, cosmopolit, xeromezofit, silvostepă, meliferă, adventivă, stoloniferă.

PLANT DIVERSITY OF BIOLOGICAL RESORT „PETRE JITARIU” POTOCI-NEAMȚ (ROMÂNIA) AND ITS SURROUNDINGS

Astract. It's given a short history of the biological resort „Petre Jitariu” Potoci-Neamț (Romania), geographical position and its significance as didactic and scientific centre in the training of highly qualified biology staff. First visits to the resort and its surroundings make an amazing impression about topography and vegetation diversity. There is a short feature about 40 broad leaved herbaceous species or rarely, encountered, which is growing in June, blooming, fructifying and have some practical significance.

Keywords: perennial, geophytes, cosmopolite, xeromesophyte, forest-steppe, melliferous, adventive, stoloniferous.

Introducere

Stațiunea biologică Potoci-Neamț este situată pe malul de sud-est al lacului de acumulare Izvorul Muntelui (Bicaz) și a luat naștere din necesitatea rezolvării problemelor de mediu, generate de construcția complexului hidroenergetic, a barajului și a uzinei hidroelectrice de la Stejaru. Izvorul Muntelui este cel mai mare lac artificial din România, având o lungime de 40 km și o adâncime maximă de 100 m. În anul 1957 Stațiunea de Cercetări Biologice, Geografice și Ecologice „Stejaru-Pângărați” devine o subunitate a facultății de Biologie a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași cu o bază de lucru pentru hidrobiologi la Potoci. În anul 1982 Stațiunea Potoci a fost transferată Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice din București.

În anul 1995 Stațiunea Biologică Potoci a fost reintegrată ca bază Ministerului Educației Naționale, iar în urma unor îndelungate dezbateri Stațiunea devine, începând cu anul 2015, proprietate (bază materială) a Universității „A.I. Cuza” din Iași [3].

De la începutul fondării misiunea principală a stațiunii a fost de a realiza o fundamentare științifică și a stabili o diagnoză ecologică a ecosistemelor afectate de construcția hidroenergetică. Chiar de la începutul activității sale profilul stațiunii a fost orientat să asigure condiții necesare de practică studentescă pe teren, încadrând studenții și profesorii în explorarea directă a fenomenelor naturii. Activitatea științifică vizează domeniile: lemnologie, hidrobiologie, acvacultură și patologia ihtiofaunei.

Începând cu anul 2014, la Stațiune se organizează Școala de Vară – „Cercetarea psihologică fără frontiere”, la care sunt invitați cadre didactice, studenți și doctoranzi din România, Republica Moldova și alte țări, pentru cercetarea de performanță în domeniul psihologiei. În anul 2016 rectoratul Universității de Stat din Tiraspol a încheiat un acord de colaborare (Convenția de practică Nr. 14 din 08 iulie 2016) cu Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași pentru a organiza și desfășura stagiile de practică de teren la Stațiunea Biologică „Petre Jitariu” ale studenților facultăților Biologie și chimie și Geografie.

Stațiunea biologică Potoci se află într-o zonă peisagistică de o frumusețe rară, atrăgând turiști de diferite profesii din România și din alte țări. Lacul Izvorul Muntelui (Bicaz) se află între munții acoperiți de păduri. La poalele munților pădurile sunt amestecate, constituite din molid, brad, fag, gorun și cireș cu subarboret din sălcii, arin, iar pe versanți predomină coniferele. Pe la Potoci trece șoseaua Piatra Neamț - Vatra Dornei. În zona stațiunii, mai jos de șosea, se află o pajiște mare, împărțită în sectoare ce aparțin lucrătorilor stațiunii și portului Bicaz. Aceste sectoare se cosesc și se pregătește fân de o calitate superioară, deoarece în învelișul ierbos se întâlnesc puține specii de plante otrăvitoare. La sfârșitul lunii iunie această pajiște are un aspect fermecător, fiindcă majoritatea speciilor se află în înflorire. Partea de sus a poienii (mai sus de șosea) este mai puțin bogată în specii, unghiul de înclinare a muntelui este cu mult mai mic. Suprafața acestei pante este neuniformă. Aici sunt vâlcele – unele dintre ele adânci – în care se adună apa de ploaie. În rezultatul acestor scurgeri se formează bălți, asociații de plante de apă (hidrofite) și de mlaștină (higrofite).

Metode și materiale aplicate

Stațiunea Biologică Potoci se află tot în această poiană mare, unde se află, de rând cu plantele autohtone, și specii introduse de om pentru amenajare sau aduse întâmplător. Pentru a deosebi aceste două grupe de plante este necesar de a studia învelișul vegetal din împrejurimile stației și de pe teritoriul ei, iar vizitatorii din Republica Moldova ar trebui să cunoască speciile din flora și vegetația din stânga Prutului, să le compare cu cele din dreapta Prutului, speciile din zona de stepă și zona de păduri, speciile din pădurile de foioase ale Codrilor Centrali ai Moldovei cu cele din pădurile și pajiștile munților Carpați. Fără îndoială că în aceste zone multe specii vor fi comune, dar se vor deosebi după numărul de indivizi și gradul de acoperire a

habitatului, altele vor avea o frecvență foarte mică sau nu se vor întâlni deloc. Aceste observații vor uimi vizitatorii. Cunoscând și semnificația practică a speciilor de plante, vor rămânea cu impresii de neuitat pentru toată viața (figura 1). Pentru identificarea speciilor s-au folosit determinatoare aplicate pentru flora și vegetația Republicii Moldova și a României [1; 2].

Figura 1 Studiul diversității plantelor cu flori de pe teritoriul Stațiunii Biologice Potoci-Neamț

Rezultate obținute și discuții

Pe teritoriul stației Potoci și în împrejurimile ei erau la sfârșitul lunii iunie locuri cu o vegetație bogată, dar inconvenabil pentru cosit. Pășunatul era limitat și această împrejurare ne-a dat posibilitatea să luăm cunoștință de speciile de plante ierboase, caracteristice pentru această perioadă de vegetație. În continuare, vom enumera cele mai răspândite specii sau unele specii rare, vom arăta caracterele lor distinctive, cerințele ecologice, corologia și însemnătatea practică.

Filumul *Polypodiophyta*

Clasa *Polypodiopsida*

Familia *Polypodiaceae*

***Pteridium aquilinum* (L.) Kuhn. – Ferigă de câmp.** Plantă perenă, de 50-180 cm înălțime, geofit. Limbul frunzei este ovat-triunghiular, de 2-4 ori penat-sectat. $2n=104$. Frecventă în munți, etajul gorunului, molidului, pajiște, pe soluri nisipoase. Specie oligotrofă, mezoxerofit-mezofit. Este o plantă toxică.

Filumul *Magnoliophyta*

Clasa *Liliopsida (Monocotyledones)*

***Epipactis atrorubens* (Hoffm). Bess. – Dumbrăviță.** Plantă perenă, de 20-60 cm înălțime. La bază are câteva frunze lungi, lanceolate, ascuțite. Florile purpurii-închise

cu un miros specific. $2n=40$. Se întâlnește sporadic, poiene, tufişuri. Specie xeromezofit euroasiatic.

***Cypripedium calceolus* L. – Papucul doamnei.** Plantă perenă de 25-40 cm înălțime, are rizom orizontal, repent. Tulpina poartă frunze lat-eliptice, ascuțite. Labelul este galben, înăuntru cu pete roșii. $2n=20$. Crește sporadic prin păduri și tufişuri umbroase. Specie mezofit euroasiatic, ocrotită de stat ca monument al naturii.

Familia Cyperaceae

***Eriophorum latifolium* Hoppe.** – Bumbăcariță. Plantă perenă, hemicriptofit, de 20-60 cm înălțime, $2n=54, 72$. La Potoci se află în sectorul de pajiște mai sus de șoseaua Piatra Neamț-Vatra Doinei în locuri înmlăștinite. Are un rizom scurt, tulpină erectă, frunze liniare, plate. Inflorescența este umbeliformă din 5-12 spiculețe pendule, fixate cu pedunculi lungi. Se află frecvent în pajiște înmlăștinite. Este o specie mezohigrofit, higrofit de origine circumpolară cu proprietăți hemeopatiche.

Familia Poaceae (Gramineae)

În ograda căsuțelor de lemn de pe teritoriul stațiunii se așterne un covor verde de gramineea ***Lolium perenne* L. – Iarbă de gazon, Raigras englezesc sau Zizanie perenă.** Are înălțimea de 30-70 cm, cu tulpinile arcuite, mezofit, $2n=14$, cosmopolit, plantă furajeră. În locurile necosite se vede de departe **Raigrasul înalt** sau **Ovăscior** *Arrhenatherum elatius* (L.) Beauv. ex J. et C. Presl. O graminee perenă de 50-90 cm înălțime cu tufa rară, $2n=28$, mezofit, o componentă răspândită a pajiștilor, în zona de stepă, plantă furajeră.

***Festuca rupicola* Heuff.** – **Păiușul rupicat** o graminee cu tufă deasă perenă, cu înălțime de 30-50 cm, se întâlnește pe pajiște însorite, uscate, adesea pe stânci, este un xeromezofit, preferă soluri neutre sau slab acide, $2n=42$, plantă furajeră.

***Elytrigia repens* (L.) Nevski (*Agropyron repens* (L.) Beauv.) – Chirău repent sau Pir târător.** Formează desișuri sau crește în grupe. Frecvent în zona stepelor, pajiște, plantă ruderală, buruiană de semănături, cosmopolit, plantă furajeră, medicinală, $2n=42$.

***Elytrigia intermedia* (Host) Nevski (*Agropyron intermedium* (Host) Beauv. – Chirău intermediu sau Pir intermediu.** Spre deosebire de pirul târător, el are glumele obtuze sau trunchiate, de 5-8 mm lungime, $2n=42$. Frecvent în zona stepelor, pajiște, margini de pădure, locuri însorite, uscate. Este un xeromezofit eurasiatic.

***Dactylis glomerata* L. – Golomăț.** Perenă, cu înălțimea de 50-100 cm, $2n=28$. Plantă cu rizom fără stoloni. Frecventă în zona stepelor, pajiște, margini de păduri, xeromezofit – mezofit, plantă furajeră, eurasiatică.

***Briza media* L. – Tremurătoare.** Plantă perenă, de 20-25 cm înălțime, $2n=14, 28$. Este frecventă în zona pădurilor de stejar, pajiște, tufişuri, margini de pădure. Crește sub formă de exemplare singuratice sau câte 2-4. Are un panicul foarte răsfirat, cu ramuri foarte subțiri de 2-3 ori ramificate, aproape orizontale, spiculețele sunt mici de

4-7 mm din 5-9 flori, atârând cu pedunculii săi foarte subțiri. Este un xeromezofit-mezofit, eurasiatic, furajeră.

Familia Fabaceae (Papilionaceae)

***Trifolium repens* L. – Trifoi târător, Trifoi alb.** Sunt plante perene de 5-40 cm lungime, $2n=32$. Frecvent în zona de stepe, pajiște alpine, locuri ruderare, bine drenate, pe șesuri, pe malul râurilor. Uneori formează îngrămădiri, se întâlnește pretutindeni.

***Trifolium pratense* L. – Trifoi roșu.** Plante perene, erecte, cu înălțimea de 15-70 cm, $2n=14$. Frecvent în zona de silvostepă, pajiște, rariști de pădure, xeromezofit-mezofit, plantă cultivată, furajeră.

***Trifolium hybridum* L. – Trifoi hibrid.** Plante perene cu tulpini erecte, slab ramificate, de 30-60 cm înălțime, cu capitole de 20-25 mm lungime, roze, la internoduri tulpinile sunt goale înăuntru. Frecvent în zona pădurilor de stejar, pajiște, în lungul apelor, uneori se cultivă ca plantă furajeră, mezohigrofit european.

***Lotus corniculatus* L. – Ghizdei.** Plantă perenă la bază ramificată cu o mulțime de ramuri ascendente de 15-40 cm înălțime, sau plagiotrope. Florile galbene, scurt pedunculat, câte 3-10 adunate în raceme umbeliforme, $2n=12$. Este un component al asociațiilor de luncă din graminee și fabacee, se întâlnește prin poiene, de-a lungul drumurilor, pretutindeni, mezohigrofită, halofită eurasiatică. Este o plantă furajeră, meliferă, medicinală, conține uleiuri grase.

***Medicago falcata* L. – Lucernă galbenă.** Plantă perenă, de 10-60 cm lungime, $2n=16, 32$. Florile în număr de 15-30 sunt adunate în raceme dense galbene-aurii. Crește prin poiene, pe pante muntoase, lângă drumuri, pretutindeni. Este un xeromezofit eurasiatic, furajeră, meliferă.

***Medicago lupulina* L. – Trifoi mărunț.** Plantă anuală sau perenă. Florile adunate în raceme dense, compacte, galbene. Păstăile sunt mici, reniforme, 1-2 mm, negre, goale. Tulpinile slabe, plagiotrope sau ascendente, ramificate. Se întâlnește prin semănături, poiene, pe marginea drumurilor, este un xeromezofit eurasiatic, $2n=16, 32$. Plantă furajeră.

***Melilotus alba* Medic. – Sulfină albă.** Bională sau anuală de 50-150 cm înălțime, cu raceme multiflore, afânate. Se întâlnește prin poiene, pe pante, prin pășuni de-a lungul drumului, pretutindeni, crește dispersat sau formează grupe. $2n=16$. Este xeromezofit, eurasiatic, aromatică, medicinală.

***Melilotus officinalis* (L.) Pall. – Sulfină galbenă, Sulfină medicinală.** Are același aspect ca și *M. alba* (înaltă, ramificată) numai că florile sunt galbene. Se întâlnește pretutindeni, formează desișuri; crește în grupe, mai rar solitar. $2n=16$. Este un xeromezofit eurasiatic, o plantă aromatică, meliferă, medicinală. Iarba constituită din vârfuri de tulpină cu flori are un miros plăcut de cumarină și un gust sărat-amăru.

Familia *Lamiaceae* (*Labiatae*)

Thymus moldavicus Klok. et Shost. – **Cimbru, Lămâioară**. Semiarbust 5-12 cm înălțime cu tulpini repente. Inflorescențele sunt sub formă de capitole compacte liliachii. Crește în pâlcuri, rar solitar, $2n=30$. Se întâlnește în stepe pe imașuri, plante calcaroase. Este o plantă condimentară, aromatică și medicinală.

Teucrium chamedrys L. – **Jugărel obișnuit**. Plantă perenă ortotropa, de 10-30 cm înălțime, crește în grupuri, mai rar solitar, $2n=60, 64$. Inflorescențele roze. Frecvent în zona stepelor, prin tufișuri. Plantă eterooleaginoasă, meliferă, medicinală, conține taninuri. Este un xeromezofit a Europei Centrale.

Salvia nutans L. – **Salvie nutantă**. Plantă perenă, de 40-100 cm înălțime, $2n=22, 18$. Vârfurile plantelor cu inflorescențe sunt nutante violete. Se întâlnește sporadic, în zona stepelor, prin pajiște. Este un xeromezofit, de origine pontică, plantă eterooleaginoasă.

Stachys germanica L. – **Jaleș german**. Planta este surie-argintie datorită pubescenței dese și moi. Tulpina erectă, robustă. Frunzele tulpinale sunt alungite, crenate fin, moi. Inflorescențele sunt niște fascicule dese din 16-40 de flori roze la fel surii. $2n=30$. Frecventă în zona stepelor, pajiște, tufișuri. Este un xeromezofit pontico-mediterranean. Crește în grupe, plantă meliferă și medicinală.

Stachys sylvatica L. – **Jaleș-de-pădure**. Plantă perenă, de 30-120 cm înălțime, cu stoloni subterani. Frunzele sunt ovate, verzi, cu vârful ascuțit, cu bază cordiformă și marginea adânc crenată-serată. Florile roșii întunecate câte 3-6 formează fascicule. $2n=30$. Frecventă în zona stepelor, poiene, tufișuri, pajiște montate. Crește în grupuri. Plantă eterooleaginoasă, medicinală, meliferă, conține alcaloizi și coloranți.

Stachys recta L. – **Jaleș erect**. Plantă perenă de 20-80 cm înălțime. Frunzele de sus sunt îngust lanceolate, ascuțite. Are flori albe, adunate câte 4-10 în fascicule. Frecvent în zona stepelor, pajiște, pe substrat pietros. Este un xerofit de origine pontică-mediterraneană și a Europei Centrale. Este o plantă homeopatică, meliferă, otrăvitoare.

Ballota nigra L. – **Cătușe**. Pe această specie diletanții foarte des o confundă cu **Sugelul puturos** (*Lamium purpureum* L.) cu care se aseamănă foarte mult. Ambele specii fac parte din aceeași familie, însă sugelul puturos este o plantă anuală, de 15-30 cm, înflorește primăvara devreme. $2n=18$. Cătușele negre sunt plante perene, cu înălțimea de 20-70 cm, înfloresc mai târziu (din luna iunie), $2n=22$. Frecventă în zona stepelor, locuri ruderale, semiumbrite, printre tufari, crește în grupuri și deseori formează desișuri. Este o plantă meliferă, medicinală.

Familia *Malvaceae*

Malva sylvestris L. – **Nalbă-de-pădure**. Plantă perenă cu înălțimea de 30-80 cm ortotropă, ramificată cu frunze reniforme sau rotunde, 5-6 lobate. Petalele sunt de 3-4 ori mai lungi decât sepalele, profund emarginate, roșiatice. Se întâlnesc prin poene, de-

a lungul drumurilor, pe lângă sate, garduri, pretutindeni. $2n=42$. Este un xeromezofit eurasiatic, o plantă comestibilă, medicinală, conține coloranți și fibre.

Familia Asteraceae (Compositae)

***Erigeron canadensis* L. – Bătrâniș.** Plantă anuală sau bienală de 20-120 cm înălțime, frunze sesile lanceolate, cu calatidii mici de 3-8 mm lățime albicioase. $2n=18$. Frecvent în zona stepelor, locuri ruderales, pretutindeni. Plantă adventivă din America de Nord. Planta eterooleaginoasă, conține taninuri.

***Leucanthemum vulgare* Lam. – Bumbișor, Margarete.** Plantă perenă înaltă de 20-80 cm. $2n=18, 36, 54$. Planta e glabră sau puțin acoperită cu perișori. Planta se termină cu un singur calatidiu de 4-6 cm lățime. Florile periferice sunt ligulate albe, cele centrale – tubulare, galbene. Frecventă în zona silvostepelor, tufărișuri, margini de pădure, specie xeromezofit, eurasiatică. Este folosită ca plantă decorativă.

***Pyrethrum corymbosum* (L.) Scop. – Piretru corimbos, Napraznic.** Plantă perenă, hamefit de 30-80 cm înălțime. Calatidiile de 2-5 cm lățime sunt adunate într-o inflorescență corimbiformă. Crește solitar sau în grupe mici în zona de stepă, margini de pădure, tufișuri, pajiște. Specie xeromezofit, insecticid.

Familia Scrophulariaceae

***Verbascum austriacum* Schoft (*V. chaixii* Vill.) – Lumânărică austriacă.** Plantă perenă, erectă, de 40-100 cm înălțime, de la jumătate în sus ramificată. Inflorescența paniculată, răsfirată, cu florile galbene-aurii. Frecventă în zona de stepă, prin poiene, pe îmașuri, de-a lungul drumurilor. Crește solitar sau în grupe mici, pretutindeni. Specie xeromezofit-xerofit, hamefit.

***Melampyrum nemorosum* L. – Soră-cu-frate de dumbravă.** Plantă anuală, cu înălțimea de 20-50 cm. Florile sunt grupate într-un racem rar și unilateral (florile sunt îndepărtate într-o direcție, caliciul este campanulat: florile galbene, iar bracteele – albastre-violete. $2n=18$. Se întâlnește sporadic în zona pădurilor de stejar, tufișuri, pajiște, margini de pădure. Originea central-europeană.

***Rhinanthus minor* L. – Clocotici.** Plantă anuală, de 20-40 cm înălțime, terofit, $2n=22$. Frunzele sunt lanceolate florile cu o lungime de 12-15 cm galbene. Frecvent prin pajiște, poene. Specia este un mezofit, mezohigrofit euroasiatic.

Familia Rosaceae

***Filipendula vulgaris* Moench – Aglică.** Plantă perenă, hamefit, cu o înălțime de 30-60 cm. Are rădăcini îngroșate. În partea aeriană planta se termină cu o inflorescență bogată din multe flori albe din câte 6 membri. La Potoci este foarte răspândită. $2n=14, 16$. Frecvent se întâlnește în zona de silvostepă, în pajiște, poiene. Este un xeromezofit-mezofit eurasiatic.

Familia Ranunculaceae

***Clematis vitalba* L. – Curpen-de-pădure.** O liană, care atinge înălțimea până la 10 m, fanerofit. $2n=16$. Frecventă la marginea pădurilor, zăvoaie, tufișuri, crește în

grupuri. Este un mezofit din Europa Centrală. Uneori se cultivă în parcuri ca liană decorativă. Este o plantă medicinală, insecticidă, conține alcaloizi.

Familia Caryophyllaceae

Melandrium album (Mill.) Garcke – **Opaiță albă**. Plantă anuală sau bienală de 40-80 cm înălțime, tulpina în partea de sus este ramificată. Frunzele de jos sunt eliptice, pețiolate, cele de sus – sesile, lanceolate. Inflorescența are puține flori, răsfirată. Specie dioică prezentată de plante masculine și feminine, florile albe. $2n=24$. *M. album* este o specie-model de ereditate a sexului cu ajutorul unei perechi de cromozomi. La exemplarele feminine este prezentă perechea de cromozomi XX, iar la cele masculine XY. Frecventă în zona stepelor, pajiște, tufișuri. Este un mezoxerofit eurasiatic.

Silene viscosa (L.) Pers. – **Guşa porumbarului vâscoasă**. Plantă bienală sau perenă, hemicriptofit, cu înălțimea de 30-60 cm. Are frunze simple cu marginea întreagă, lanceolate, flori albicioase sau gălbioare. Inflorescența racemică – paniculată. Mai jos de inflorescență tulpina este cleioasă. $2n=24$. Este o specie sporadică în zona de stepă, pajiște, locuri ruderales. Specie mezohigrofit, eurasiatică.

Familia Primulaceae

Primula veris L. – **Ciuboțița cucului vernala**. Este o plantă perenă, hemicriptofit cu înălțimea de 10-25 cm. $2n=22$. Plantă perenă de 15-30 cm înălțime, cu frunze ovate sau alungite dispuse la bază în rozetă. Inflorescența pendulă din flori galbene, umbeliformă. Frecventă în zona pădurilor de stejar, pajiște, margini de pădure. O specie sporadică, mezofit eurasiatic. Plantă medicinală și decorativă.

Lysimachia nummularia L. – **Gălbăjoară, Drețe**. Plantă perenă, de 10-50 cm lungime, hemicriptofită. $2n=32, 36, 43, 45$. Plantă plagiotropă care ușor se înrădăcinează. Frunzele opuse, ovate-rotunde, cu marginea întreagă. Florile solitare, galbene-aurii. Frecventă în zona pădurilor de stejar, pajiște umede, fânețuri, șanțuri. Specie mezohigrofit, eurasiatică, de origine din America de Nord. Specia este medicinală, comestibilă, se extrag coloranți.

Familia Crassulaceae

Sedum acre L. – **Iarbă de șoldenă**. Plantă perenă, cu înălțimea de 5-15 cm. Frunze cărnoase, ovate. Florile aproape sesile galbene-aurii adunate în inflorescență compusă (ramuri spiciforme semiumbele). $2n=40, 48, 80$. Frecventă în zona de stepă, pajiște rărite, uscate, pe sol, ziduri, pietrișuri. Specia este un oligotrof xerofit eurasiatic. Este o plantă medicinală, melifera, conține alcaloizi și taninuri.

Concluzii

1. Stațiunea biologică „Petre Jitariu” Potoci-Neamț este o componentă principală a patrimoniului Universității „Al. I. Cuza” din Iași, în care studenții efectuează aplicații pe teren la biologie și cercetări științifice în diferite domenii ale științelor naturale.

2. Aflându-se în Carpații de Est ai României, pe malul lacului de acumulare Izvorul Muntelui, stațiunea are o poziție geografică deosebit de atractivă pentru vizitatori, uimindu-i prin relieful dezmembrat și printr-o diversitate mare de specii de plante.

3. Pe teritoriul stațiunii biologice viețuiesc specii de plante autohtone, introduse și adventive, (invazionale), iar în împrejurimile stațiunii pot fi întâlnite diferite tipuri de vegetație: silvică (păduri de conifere și amestecate), de stepă sau de coline, palustră, acvatică. În luna iunie a anului aici pot fi întâlnite specii de plante din flora Republicii Moldova cu frecvența mai mare sau mai mică și specii specifice zonei montane, păduri de conifere și amestecate ale Carpaților.

Bibliografie

1. Ciocârlan V. Flora ilustrată a României. Vol. 1; 2. Chișinău, Știința, 1992.
2. Гейдеман Т. С. Определитель высших растений Молдавской ССР. Кишинёв, Штиинца, 1986.
3. www.uaic.ro statiunea-biologica-petre-jitariu-neamt.